

baaret, men saalangt man kan gaae tilbage i Tiden, er der altid svaret 60 Tønder Rug som Dommerforn i Hammerum Herred, tildeels formodentlig af den Grund, at Indbyggerne i Egnen slet ikke have Byg, men saa at sige ene Rug. Disse 60 Tønder Rug udgjøre i Penge, naar man ansætter det efter den Værdi, som staaer i Lovudkastet, nemlig 4½ Rbd. pr. Tønde, 270 Rbd. Skal det nu reduceres til Byg, og der saa igjen kun skal faaes $\frac{5}{7}$ deraf, som er en Følge af, at der kun have 15,000 Rbd., istedetfor at der jo vilde udfordres 21,000 Rbd., vil Herredsfogden i Hammerum Herred istedetfor 270 Rbd. faae lidt over 120 Rbd., altsaa ikke Halvdelen af det, som han vistnok har havt god Grund til at troe, at der lovligt tilkom ham.

Justitsministeren: Naar man nærmere vil oplyse, hvorledes enkelte Retsbetjente ville kunne komme til at lide et uforholdsmæssigt Tab, naar der ikke bevilges et større Erstatningsbeløb end 15,000 Rbd., saa vil man kunne anføre langt mere frappante Exempler derpaa end dem, som den ærede Landstingsmand anførte. Det er ganske rigtigt, at det ærede Medlem hidtil har havt 270 Rbd., og at han nu kun af den bevilgede Erstatningssum vil faae mellem 115 og 120 Rbd.; men der er andre Retsbetjente, som tabe 200, 300, ja 400 Rbd., naar man lægger en saadan almindelig Maalestok til Grund for Fordelingen. Det er vel ikke Mange, med hvilke dette vil være Tilfældet; men der er dog altid Nogle, som saaledes lide et endnu større Tab, end det, der blev anført af den ærede Landstingsmand, der nys satte sig. — I Henseende til det, der blev bemærket af den ærede Ordfører, skal jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det i Motiverne Side 1 er anført,

hvorledes Erstatningsbeløbet af 15,000 Rbd. er udfundet. Deraf vil det sees, at man kun har taget Hensyn til Gaardenes Antal og slet ikke til Pengeindtægten. Ogsaa for de Jurisdictioners Vedkommende, hvor Penge ere oppebaarne, har man, ved at beregne Erstatningen, kun taget Hensyn til Gaardenes Antal. Det forekommer mig derfor, at saafremt de ikke Alle efter den i Lovudkastet opstillede Regel kunne faae fuldstændig Erstatning, bør ogsaa disse deeltage i Tabet, hvormod det vilde være for haardt, dersom man vilde sige, at de Retsbetjente, som siden have oppebaaret Penge, skulde lide et saadant forholdsmæssigt Tab ligesom de andre Retsbetjente, saaledes, at, naar disse f. Ex. kun fik $\frac{3}{4}$ af deres Byg-Indtægter, skulde ogsaa hine lide en Reduction af $\frac{1}{4}$ af deres Pengeindtægter. Dette vilde være for haardt, da en Reduction allerede tidligere ved Lov har fundet Sted, idet de ved Lov istedetfor den deres Embede tidligere tillagte Byg-Indtægt kun have faaet 4 $\frac{1}{2}$ pr. Tønde Hartkorn, hvilket bliver mindre end det, de vilde faae, naar de 15,000 Rbd. fordeeltes efter Gaardenes Antal og det upriviligerede Hartkorn. Man vil saameget mindre kunne følge denne Vej, som man ikke vilde have nogen vis Maalestok, da de forskellige Embeder lide forskellige Tab. Nogle Retsbetjente, som hidtil have faaet Byg, faae nu næsten deres hele Indtægt, idet den Indtægt, de hidtil have havt, næsten ganske svarer til Lovens Regel om Dommerforn og Skriverforn. Andre derimod, som have oppebaaret Rug, have havt meget betydeligt mere, og de lide altsaa et forholdsmæssigt større Tab; de tabe ikke blot $\frac{1}{4}$, men undertiden $\frac{1}{2}$, ja stundom endog mere.